

ТРАЖИЦЪ

АБОНАМЕНТИ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лв.
 Отделен брой 150 лева.
 ПЛАЩА СЕ: за известни вълнани-ни, голова и амени дни по 50 л., за скрбици — 100 лева.
 Официално обявление по 150 лв. на с. м. Сабелитъ пристиан нашото по 050 лева на дуна.
 Търговски — по споразумение.
 За хроникране — 5 лева на реал.
 Всичко въ преплата.
 Ракописи не се връщат.

СЪДИМ ЧЕШЪ ВЪСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНЪ И СТОПАНСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ НОВАНИ
 :: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
 Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангоровъ—Ямболъ.

Д-ръ ИВ. БОЯДЖИЕВЪ
 Ямболъ, ул. „Раковска“,
 известна, че освенъ
Рентгенова апаратъ
 наредни и
Кварцова ламба
 (УПРАВЛЮЕТОВИ ЛАМБИ)
 Прегледъ и лѣчение всѣкидневно. 1—5

ПРОДАВАТЪ СЕ ДВЕ ЛОЖА съседни, 2,200 кв. фута, 3 и 4 годишни на плодъ, въ мѣстността „Елескойско“ до грѣцкия кладенецъ. Подборани и отлични сортове Садени и работни отъ стопанина.
 Споразумение книжарница В. Круствъ—Ямболъ.

Самуилъ Аройо-Моденъ галантарниенъ магазинъ „БОХОРЪ“—Ямболъ

Внимание! Внимание! Внимание!
 Съобщавамъ на почит. ямо. граждани и граждани, че въ центриалния ми модеренъ магазинъ „БОХОРЪ“—до ямболъ на Базаръ, пристигаатъ всѣкидневно най-фини модерни мажки и дамски артикули на **НАЙ ИЗНОСИ ЦЕНИ**, като: черпани, ризи, ризи, чадри, бастуни, конци разни за, бродери Д. М. С. и златотъ на дамски фини европийски черпани, копирени шло-че терови и фидучко, фланели дамски и мажки и др.
 За уверение не взиматъ отъ никъде, до като не посетитъ истинския магазинъ „БОХОРЪ“, който на ямра не дава — нито едно стилио продава и всички клиенти задоволява.
 Съ почитание: С. АРОЙО.

ПРОДАВА СЕ къща въ 1 отъдъ на ул. „Драгоманска“ отъ 4 стаи, салонъ, хизба, яхъръ и празно двоенъ мѣсто, при трианци: Таско Гиговъ, Христо Стойновъ, Ат. Гюевъ, попъ Марко и Майоръ Поповъ.

Щащо и празно мѣсто отъ 2800 кв. м. въ фабричния кварталъ при новата гара, на шосе, удобно за къща, дюкянъ или нѣкой индустриално предприятие.
 Споразумение: Ст. Бывароръ—обущаръ срещу аптека „Звезда“.

Хамбари подъ наемъ!
 Даватъ се подъ наемъ хамбаритъ на Панайотъ Трифоновъ, Гара Керменлий, щащо и пристройкитъ до тѣхъ, състоици се отъ обори и нѣколко стаи, които може да се приспособатъ — хамбаритъ—за складъ на храни, тютюни и др., а пристройкитъ—за работилница, бояджиница и др.
 Споразумение: при магазина на Брата Гюлеви. Ямболъ.

Платете си абонамента!

ИЗЪЯДИТЬ
 - ПЛЮЩИИ -

Стигае въ селото Голиягъ. Маргаръ, че отъ България, Южноруския Турнисткий Съюзъ, подъ чиято покровителство се урежда на селото излезеть, въ урежданъ всички случаи, тукъшния неосвоетривския Амирекия Съюзъ, на съ не пострѣжава никъдъ, и не се трѣбваше да произвождатъ безъ воляци. Не можеть кой почнае да се срежъта ни каратъ да употребитъ тукъ мистия дуни, за да изратъ въдушението си.
 Селото е тѣя хубаво, че не

Кай Гръкъ.
ВЪЗМОЖНОСТИ.
 СТАТИИ ТРЕТА И ПОСЛЕДНА.

Ако потърсимъ смисъла на всички събития, които човѣчеството е минало до днесъ, ние го намираме въ това, че събитията (въ случая историята) разширяватъ човѣшката опитностъ въ отъ тукъ, се обогатява и възможнотото на човѣчеството. Историята разширява вирогледъ на всѣкъ човѣкъ. И когато тя се повтаря, тя иде на ни научи, да ни предази отъ „увлеченитая“ си, които човѣчеството нѣкога е проявилъ, за да бждатъ избѣгнати. Ще избѣгнемъ ли ний „прегрѣшенитая на миналото? Ще избѣгнемъ ли ние, онова, което направи Ивайло въ нашата история? Ще дадемъ ли възможностъ на пагубнитъ сили да се просятъ! — Не! това е отговоръ. Но той трѣбва да дойде отъ нашето дълбоко съзнание, че грѣшникитъ на миналото, трѣбва да сж поука за бъдащото. Тѣй трѣбва да гледаме на историята. И днесъ, когато имаме, всички благоприятни условия да се появи едно „народно движение“, за човѣчностъ, за миръ, за райъ, може би: то да дойде съ богатството на една нова философия, или съ религиозенъ отенъкъ, който да одушеви, да измисти Христовитъ проповеди отъ праха на догматика и църковностъ и да имъ даде животъ. И когато психологически е необходимо да се яви едно такова движение, за да оздраве живота на българина — нужно е да подготвимъ неговото идване. Да начертаемъ плѣтицата, по които то може да тръгне. Да го канализираме. За туй: „Обществения сго-

воръ“, ако остане комбинация на политическия ни животъ — нищо не ще направи за духовното и материално повдигане на българина. И ще си отиние много по-бърже, отколкото днесъ се създава. Ние вѣрваме, че едно народно движение за обновя и на хоризонта. То иде. Носи се въ пеленитъ на нашитъ сърца. Ний го чакаме. Дали то ще премине презъ „Обществения сговоръ“ и да го преобръне на действителенъ, като ратничицъ за обновя въ нашия животъ, се подразрѣтъ поднаемъ, цю уверени сме, че „Обществения сговоръ“ ще се ограничи съ политическия ни животъ, ще заседа на него и ще се преобръне на „Разколъ“ по един и други причини. И ще изачне. Ще се поугри. За на се даде възможностъ, на туй, което идва да дойде съ вестителъ „Обществения сговоръ“ извършва това правство, но това и неговата задача — той създава условията за едно широко народно движение.
 И ние, които го чакаме, не е ли добре да го подготвимъ съ една „Лига за правата и длжноститъ на гражданина“ или съ една „Лига на човѣчността и мира“! ?
 Днесъ, идентъ надскачетъ живота и той не ги достига. Противоречията ни даватъ, и ний се унисаме по слетнитъ плѣтица на живота. И се самозабравяме въ дневнитъ си грижи. Тѣй може би, се забрави и едно красиво начинание отъ миналата година: „Свободното сдру-

жение на духовнитъ течения въ България“.
 То дойде да обедини духовнитъ течения, да ги сплоти за съвѣстна работа, и да се даде възможностъ, „да се разкриятъ духовнитъ сили, вложени въ едно или друго духовно течение, възъ осово на непренамереното и приятелско отношение единъ къмъ другъ.“
 То дойде съ широка платформа, за да си отиде и безъ нея. Защото, то се роди миналата година и до днесъ (една година вече) никой не е чулъ за него. Дали живѣе? Съмняваме се. Но, прозвата на духовнитъ течения ни занимава, щащо и прозвата на „Обществения сговоръ“. Тѣ сж лутания, търсени на пътъ. Тѣхъ, щѣ съживитъ ни показва, щѣ живѣе друго, силно, мощно, грамадно е онова което иде да обнови живота.
 Кой ще го поведе? Кой ще му даде пътъ?

Гледатъ статистика: „Духовенъ интелектуаленъ въ в. „Тражницѣ“ презъ 13 юний 1925 г.“
 Изъ позвола на сащото сдружение отъ септември.

За паметинна въ с. Ботево.

Нѣкога мисляемъ, че най-новитъ славя трѣбва да се кажатъ за паметинитъ по бититъ полета и за ония, които, да да запазятъ страната ни отъ мѣлъ и огънь, се подлагаха безплатно на толкова страдания подъ даския трѣсъкъ на боя. — Тѣхъ нитъ рече бѣхъ праведни, защото издигнаха мѣлъ благославяеши най-ишето и най-святото въ човѣка: дъхатъ.
 Но отъ тогава минаха години и все още не остана — въ климъ, ни въ рѣквѣ. И би било по-добре, ако забравѣхме тѣхното върховно усилие, отъ колкото да ги поминимъ тѣй, колкото ги поминимъ сегата.
 Всѣкъ би оскудѣлъ вѣнчата издигнати шуъ около паметинитъ презъ воититъ синове на хубаво отъ нашитъ градски улици, при високи зони затрепано съ мѣлѣния ограда отгърни съ поносотъ. Пронитъ — да вържунъ. И да се вѣлкаъ дъхъ, нишокаръ какъ не се забѣлкаъ. Туй подаркава на плѣтицата и мого голява — всѣка новина се траници бина издигнана и носето заплѣтъ съ гласовитъ.
 Оною ни се издигатъ върхоке, които може би никога не оставатъ безъ мѣгли, бѣже обичане, макаръ и тѣсна, не е стръйна. Унисамъ напорити, имаме разлѣти паметини и все пакъ стръни дѣлѣта.

